

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФІЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

N°

80.

KURYER WILENSKI.

ГАЗЕТА УРЗЕДOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 14-го Октября.—1847.—Wilno. WTOREK, 14-go Października.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 8-го Октября.

29-го Сентября, въ одиннадцать часовъ утра, Государь Императоръ, вмѣстѣ съ Ихъ Императорскими Высочествами Государемъ Наслѣдникомъ Цесаревичемъ и Великимъ Княземъ Константиномъ Николаевичемъ, отслушавъ краткое молебствіе въ Варшавскомъ православномъ соборѣ, изволилъ произвести на Повонзковскомъ Полѣ смотръ войскамъ, при Варшавѣ собраннымъ, и, найдя оныя въ хорошемъ состояніи, остался доволынъ.

30-го числа, въ одиннадцать часовъ утра, Его Императорское Величество произвелъ линейное ученье войскамъ, сосредоточеннымъ при г. Варшавѣ, оставивъ съвершенно доволынъ 3-ю Легкую Кавалерійскую Дивизію, 3-ю Конною Артилерійскою Бригадою и пррегулярного кавалерію, за найденный въ сихъ войскахъ порядокъ и устройство.

1-го Октября, въ двѣнадцать часовъ утра, Государь Императоръ, при произведеніи осмотрѣ Гусарскаго Принца Фридриха Гессен-Кассельскаго Полка и Первой Саперной Бригады, остался весьма доволынъ за отличійшій порядокъ и устройство оныхъ; — за симъ Его Величество изволилъ смотрѣть оныхъ; — за симъ Его Величество изволилъ смотрѣть безсрочно отпускаемыхъ нижнихъ чиновъ, находящихся при 3-мъ Пѣхотномъ Корпусѣ.

Послѣ сего, Государь Императоръ благоволилъ осматривать Александровскую Цитадель и, возвращаясь въ Лазенки, обозрѣвалъ строящееся укрѣпленіе на Улицѣ Инфляндской.

2-го Октября, въ одиннадцать часовъ утра, Государь Императоръ, произведя корпусное линейное ученье войскамъ, при Варшавѣ сосредоточеннымъ, остался ими совершенно доволынъ, за найденный во всѣхъ отношеніяхъ порядокъ и устройство, а равно и за правильность и тачность, съ коими производились сими войсками всѣ движенія.

3-го Октября, Государь Императоръ отправился по желѣзной дорогѣ въ Скерневице, гдѣ, встрѣтивъ Ея Императорское Высочество Государыню Цесаревну съ Ея Высочествомъ Великою Княжною Александрою Александровною и Высоконареченою Невѣстою Великаго Князя Константина Николаевича, Принцессою Александрою Алтенбургской, сопутствовалъ Емъ по желѣзной дорогѣ до Варшавы вмѣстѣ съ Государемъ Наслѣдникомъ и Великимъ Княземъ Константиномъ Николаевичемъ.

При торжественному вѣздѣ Государыни Цесаревны и Высоконареченої Невѣсты, Принцессы Александрь Алтенбургской, части войскъ 3-го Пѣ

WIADOMOSCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 8-go Października.

Dnia 29-go Września, o godzinie 11-ej z rana, Jego Cesarska Mość, wespół z Ich Cesarskimi Wysokościami Następcą Cesarzewiczem i Wielkim Xięciem Konstantym Nikołajewiczem, po wysłuchaniu krótkiego nabożeństwa w Warszawskim Prawosławnym Soborze, raczył odbyć na Powązkowskim Polu przegląd wojsk, pod Warszawą zebranych, i, znalazły je w dobrym stanie, był zadowolony.

Dnia 30-go Września, o godzinie 11-ej z rana, Jego Cesarska Mość wykonał liniową musztę wojsk, pod Warszawą zgromadzonych, zostawiając zadowolonym zupełnie z 3-ej Lekkiej Dywizji Jazdy, 3 ej Brygady Konnej Artylerii i Jazdy nieregularnej, z powodu znalezionego w tych wojskach porządku i urządzenia.

Dnia 1-go Października, o godzinie 12-ej z rana, Jego Cesarska Mość, przy wykonanym przeglądzie Półku Huzarów Xięcia Fryderyka Hessen-Kassel i 1-ej Brygady Saperów, był nader zadowolony ze wzorowego ich porządku i urządzenia; poczém CESARZ Jego Mość raczył obejrzeć żołnierzy zostających na nieograniczonym urlopie, którzy się znajdowali przy 3-m Korpusie Piechoty.

Następnie, Jego Cesarska Mość raezyegładać Cytadellę Alexandrowską, i wracając do Lazienek, obejrzał budującą się warownię na ulicy Inflandzkiej.

Dnia 2-go Października, o godzinie 11-ej z rana, CESARZ Jego Mość, wykonawszy korpusną liniową musztę wojsk pod Warszawą zgromadzonych, był zupełnie zadowolony ze znalezionej w nich pod wszelkim względem porządku i urządzenia, jako też z powodu dokładności i szykowności wykonywanych przez nie wszystkich obrótów.

Dnia 3-go Października, CESARZ Jego Mość udał się żelazną drogą do Skierniewic, gdzie spotkałszy Jej Cesarską Wysokość Cesarzewnę z Jej Wysokością Wielką Xiężniczką Aleksandrą Aleksandrówą i Wysocenarzeczoną Oblubienicą Wielkiego Xięcia Konstantego Nikołajewicza, Xiężniczką Aleksandrą Altenburgską, towarzyszyl im drogą żelazną aż do Warszawy wraz z Następcą Cesarzewiczem i Wielkim Xięciem Konstantym Nikołajewiczem.

W czasie uroczystego wjazdu NAJASNIEJSZEJ CESARZEWNY i Wysoce narzeczonej Xiężniczki Aleksandrę Altenburgskiej, części wojsk 3-go Korpusu Piechoty, 3-ej

хотного Корпуса, 3-й Легкой Кавалерийской Дивизией и Иррегулярной Бригады, поставлены были по одну сторону улицы, отъ путеваго двора желѣзной дороги до Лазенковской Церкви.

Государь Императоръ и Великие Князья изволили верхами сопутствовать Высокихъ Путешественницъ и Принцессу Альтенбургскую по занятому войсками улицамъ.

Въ Александровской Церкви, Его Императорское Величество съ Ихъ Императорскими Высочествами и Принцессою былъ ветрѣченъ Архиепископомъ Варшавскимъ *Никаноромъ*.

По выслушаніи обычнаго молебствія, вся Августійшая Фамилія отправилась во внутренне покой Лазенковскаго Дворца, чрезъ приемный залы, въ коихъ имѣли счастіе представляться военные и гражданскіе чины, Статсь-Дамы, Фрейлины и всѣ Дамы, ко Двору пріѣздъ имѣющія.

Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 22-го Сентября, (N. 174), назначены: Товарищи Предсѣдателей: Виленской Палаты Уголовнаго Суда, Статскій Совѣтникъ *Добровольскій*, и тамошней Палаты Гражданскаго Суда, Коллежскій Совѣтникъ *Кирзовъ*, состоять при Департаментѣ Министерства Юстиціи.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, отъ 8-го Сентября, увольняются отъ службы, по прошенію: Плоцкій Гражданскій Губернаторъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Рутковскій*, Тайнымъ Совѣтникомъ и съ мундиромъ, должности Гражданскаго Губернатора присвоеніемъ, и Сувалковской Губернскій Гимназіи Инспекторъ, Надворный Совѣтникъ *Зеленка*.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

П Р У С С И Я.

Берлинъ, 10 Октября.

Государственный министръ фон-Савини назначенъ президентомъ государственного совѣта, на мѣсто генерала отъ инфантеріи барона фон-Мюффлинга, уволенного, по просьбѣ, въ отставку. Баронъ фон-Мюффлингъ, бывшій также берлинскимъ губернаторомъ, возведенъ, при увольненіи въ отставку, на степень генерал-фельдмаршала и, по особенному желанію Его Величества, остается членомъ государственного совѣта.

— Въ редакцію газеты *Hamburg-Borsenhalle* доставлено изъ Эльбинга слѣдующее, въ высшей степени замѣчательное извѣстіе: „Сейчасъ получено здѣсь извѣстіе, что въ непродолжительномъ времени некоторые изъ депутатовъ, наиболѣе-отличившихся на сеймѣ, будутъ призваны въ Берлинъ, гдѣ, со многими высшими государственными чиновниками, составлять коміссию, которая предложитъ Королю измѣненія законовъ 3-го Февраля, сдѣлавшіяся нужными, и сочинитъ относящіеся къ тому проекты законовъ.“

А в с т р і я.

Вена, 5 Октября.

2-го числа, въ полдень, происходило обычнымъ порядкомъ, въ церемоніаль-залѣ въ Шенбрунѣ, обручение эрцгерцогини Елизаветы, дочери покойнаго эрцгерцога Палатина съ эрцгерцогомъ Фердинандомъ-Карломъ-Викторомъ австрійскимъ д'Эсте. Императоръ и вся Императорская фамилія находились при этомъ обрядѣ, совершиномъ въ присутствіи всѣхъ тайныхъ совѣтниковъ, бывшихъ свидѣтелями. Императоръ, ставъ при тронѣ, повелѣлъ князю Меттерніху, карцлеру своего дома, двора и государства, прочесть актъ обрученія, который архиепископъ держалъ на евангеліи, а высоконареченная утвердила присягою и подписала. Вчера совершилъ въ томъ же замкѣ обрядъ бракосочетанія. Новобрачная принцеса имѣеть 17 лѣтъ отъ роду, а новобрачный 25. Эрцгерцогъ Фердинандъ будетъ произведенъ въ генерал-лейтенанты и назначенъ главнокомандующимъ въ Бриннъ.

— Эрцгерцогъ Стефанъ возвратился изъ поѣздки въ Венгерскіе комитеты.

Lekkij Dywizyj Jazdy i Nieregularnej Brygady, rozstowane byly z jednej strony ulic, od dworca kolei żelaznej aż do Cerkwi Łazienkowskiej.

CESARZ JEGO MOŚĆ I WIELCY XIĘŻĘTA racyzyli konno towarzyszyć Wysokim Podróżującym i Xięźniczce Altenburgskie przez ulice wojskiem zajęte.

W Cerkwi Łazienkowskiej spotkał JEGO CESARSKA MOŚĆ z Ich CESARSKIMI WYSOKOŚCIAMI i Xięźniczką Altenburgską Arcybiskup Warszawski Nikanor.

Po wysłuchaniu zwyczajnych modłów, cała Najjaśniejsza Rodzina udała się do wewnętrznych pokojów Pałacu Łazienkowskiego, przez sale gościnne, w których mieli szczęście być przedstawiani wojenni i cywilni urzędnicy, Dworskie Damy, Frejliny i wszystkie Damy do Dworu wstęp mające.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, 22-go Września, (N. 174), Towarzyszem Prezydentów: Wileński Izby Sądu Kryminalnego, Radcy Stanu Dobrowo'skiemu, i Wileński Izby Sądu Cywilnego Radcy Kollegialnemu Kirowowi, rozkazano zostawać przy Departamencie Ministerstwa Sprawiedliwości.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, 8-go Września, uwolnieni zostają ze służby, na własne proshy: Gubernator Cywilny i focki, Rzecznik Radca Stanu Rutkowskemu, z rangą Radcy Tajnego i z mudiarem, dla Gubernatorów Cyw Inykh przepisanym, i Inspektor Gimnazjum gubernialnego w Suwałkach, Radca Dworu Zielonka.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Berlin, 10 października.

Minister Stanu v. Savigny, mianowany zosta³ Prezesem Rady Państwa, w miejsce Jenerała Piechoty, Barona v. Mufflinga, uwolnionego, na własną proshy, od służby. P. Savigny, przewodnicząc w Radzie Państwa, pozostaje też przytym i Ministrem Stanu. Baron v. Muffling, który był rzem i Gubernatorem Berlina, podniesiony został, przy dymisji, na stopień General-Feldmarszałka, i na szczególne żądanie Jego Kr. Mości, pozostaje członkiem Rady Państwa.

Do redakcji gazety *Hamburg-Börsenhalle* nadeslano z Elbląga następujące, w najwyższym stopniu ważne doniesienia: „W tej chwili otrzymujemy tu wiadomość, że wkrótce niektórzy z deputowanych, którzy najwięcej odznaczyli się na Sejmie, będą zwolnieni do Berlina, gdzie z wielu wyższemi urzędnikami korony, mają utworzyć komisję, w celu przedstawienia Królowi zmian w patentach z d. 3 lutego, które okazały się potrzebnymi, oraz ułożenia odnoszących się ku temu projektów do prawa.“

A u s t r y a.

Wiedeń, 5 października.

Dnia 2-go b. m. o południu odbyły się w sali ceremonialnej zamku Schönbrunn zaręczyny Arcy-Xięźniczki Elżbiety, córki zmarłego Arcy-Xięcia Palatyna, z Arcy-Xięciem Ferdynandem-Karolem-Wiktorem Austryacko d'Este, ze zwykłą uroczystością. Cesarz z całą swoją rodziną znajdował się na tym obrzędzie, dokonanym w obec wszystkich Radców Tajnych, powołanych na świadków. Monarcha, stanawszy przy tronie, zawiadomił o tym obrzędzie obecnych, a następnie kazał Xięciu Metternichowi, Kanclerzowi domu swego tudzież dworu i państwa, odczytać akt zaręczyn, który dostojna oblubienica, na ewangelii trzymana przez Xięcia-Arcybiskupa, zaprzysięgła i podpisała. Wczoraj zaś odprawiły się zaślubiny, także w pomienionym zamku. — Zaślubiona Arcy-Xięźniczka liczy lat 17, a jej małżonek 25. Arcy-Xiężę Ferdynand mianowany będzie Jeneral-Porucznikiem i otrzyma dowództwo w Brün.

— Arcy-Xięże Stefan wrócił z podróży po komitetach Węgierskich odbytej.

ФРАНЦІЯ.

Парижъ 4 Октября.

Король и Королевская фамилія осматривали вчера монастырь Гранитовъ, находящійся въ близи замка Лаферте Видамъ, гдѣ встрѣчены были епископомъ Сезской епархіи и духовенствомъ.

— Говорятъ, что принцъ Жюэвильскій будетъ вскорѣ назначенъ адмираломъ.

— Въ *Constitutionnel* пишутъ, что герцогъ Монфортскій, на обратномъ пути изъ Сен-Ле, куда онъѣздилъ на погребеніе своего брата и племянника, всегда встрѣчаемъ былъ съ уваженіемъ. Народъ толпился такъ, что карета бывшаго Короля Вестфальскаго, въ которой сидѣли герцогиня Матильда съ одною дамою и герцогомъ Надуанскимъ, едва могла проѣхать. Хотя національная гвардія и ветераны Императорской гвардіи разставлены были на пути ридами, но, среди общаго умиленія, забыли долгъ службы. По приближеніи герцога, очень похожаго на Наполеона, собравшійся народъ, подымая всерхъ шляпы, привѣтствовалъ его воскликнаніями: „да здравствуетъ Императоръ!..“ Воскликнанія сіи не умолкали до тѣхъ поръ, пока карета не исчезла изъ глазъ.

Здѣшнее общество прекращенія торга Неграми, пригласило циркуляромъ всѣхъ своихъ корреспондентовъ, чтобы они старались учреждать комитеты для пробужденія всеобщаго соучасія.

— По распоряженію правительства имѣютъ быть составлены подробнія описанія всѣхъ монастырей въ Франції, съ показаніемъ числа монахинь живущихъ.

— Гр. Бressонъ отправился въ Неаполь, къ своему посту.

— Графъ Вадевскій прибылъ въ Гавръ и тотчасъ отправился въ Парижъ.

— Вчера открылась вдова извѣстнаго Видока.

— Въ пѣкоторыхъ городахъ южной Франціи предполагаютъ завести бой быковъ, какъ въ Испаніи; по сему поводу министръ внутреннихъ дѣлъ, циркулярнымъ предписаниемъ обратилъ внимание префектовъ, что на таковыя публичныя зрѣлища необходимо особое разрешеніе начальства.

5 Октября.

Королевская фамилія снова возвратилась изъ Ла-Ферте Видамъ въ Сен-Клу.

— Говорятъ, что г-нь Гизо отправилъ, вчера, англійскому посланнику лорду Норменби, отвѣтъ на поданную имъ ноту, по случаю назначенія герцога Омальского генераль-губернаторомъ Алжиріи, изъскази, что это назначеніе отнюдь неизмѣняетъ положенія дѣлъ въ Алжиріи въ отношеніи къ Англіи.

— Королевскимъ постановленіемъ открытъ кредитъ въ 500,000 ф. на уплату греческаго займа.

— Въ *Nouvelliste de Marseille* пишутъ, что 22 Сентября получено въ Гибралтарѣ извѣстіе, о кровопролитномъ сраженіи подъ стѣнами Тазы, между войсками мароккскаго Султана и Абд-эль-Кадера. Эмиръ, потерявъ 4,000 челов., вынужденъ былъ отступить. Султанъ назначилъ 15 червонцевъ за голову каждого мятежника. Абдеръ Раманъ находился тогда въ Рабатѣ, гдѣ праздновалъ бѣрамъ.

— Въ Алжирскомъ Мониторѣ ничего не пишутъ о подкрѣплѣніи войсками мароккскаго Султана; кажется, что подкрѣплѣніе это не нужно, послѣ столькихъ поражений Эмира. Племя Аени-Амеръ, которое пытались пробиться изъ окрестностей Феца къ Абд-эль-Кадеру, почти все истреблено войсками Султана, такъ, что едва осталось 69 чел., которые отосланы въ Танжеръ, гдѣ вѣроятно ожидала ихъ участъ товарищѣ, если бы за нихъ не вступился французскій посланникъ г-нъ Шато, и не отправилъ ихъ въ Оранъ. Это великодушное заступничество будетъ имѣть благопріятное вліяніе на Арабовъ и примирить ихъ съ французскимъ цивилизацію.

— Въ *Courrier Francais* пишутъ, что между тѣмъ Французы ведутъ переговоры съ Королевою Равнаго въ Мадагаскарѣ, Англичане завоевываютъ государство и уже овладѣли приморьемъ отъ Амбракайса до Багаморскаго залива.

6 Октября.

Сегодня Королевская фамилія празднуется въ Сен-Клу, въ кругу семьи, день рожденія Короля. Король Лудвікъ Филиппъ родился 6-го Октября 1773 года; слѣдствіемъ ему исполнилось теперь 74 года. Его величество пользуется однако хорошимъ здоровьемъ и рѣдкою крѣпостію физическихъ и душевныхъ силъ. Публикою празднуется только день тезоименитства Короля, 1-го Мая.

ФРАНЦУЗЫ.

Парижъ, 4 października.

Королевскаа родзина zwiedziła zamek La Ferté-Vidame. Trapistów, leżący w bliskości zamku La Ferté-Vidame. Biskup diecezji Seez, na czele liczniego duchowieństwa, przyjmował dostojnych gości w tym ustroniu.

— Mówią, że Xiąże Joinville będzie niebawem mianowany Admiralem.

— *Constitutionnel* donosi, że Xiąże Montfort, wracając z St. Leu, z pogrzebu swego brata i synowca, odbierał dowody powszechnego szacunku. Tłumy zgromadzone były tak gęste, że powóz bytego Króla Westfalskiego, w którym znajdowała się także Xiężna Matylda z jedną damą i Xięciem Padewskim, ledwie mógł przejechać. Wprawdzie gwardziści narodowi i weterani z Cesarskiej gwardii ustawieni byli szpalarem, ale z wielkiego wzruszenia zapomnieli o służbie. Za zbliżeniem się Xięcia, który ma wielkie podobieństwo do Napoleona, wszyscy obecni: wnosząc do góry kapelusze, witali go okrzykami: „Niech żyje Cesar!“ i ponawiali je dopoty, aż powóz nie znikał im z oczu.

— Tutejsze towarzystwo zniesienia handlu niewolnikiem, zaważywało okólnikiem wszystkich swoich korespondentów, aby wszedzie tworzyli komitety, w celu obudzenia powszechnego społecznego.

— Rząd polecił spisać dokładne wszystkie zakłady religijne we Francji, tudzież liczbę ich członków.

— Mr. Bresson wyjechał do Neapolu, na swoje posadę poselską.

— Mr. Walewski, przybywszy do Hawru, udał się natychmiast do Paryża.

— We wczoraj otrząsiła się małżonka znanego Vidocq, przez zażycie opium.

— W kilku miastach południowej Francji zamierzały dawać walki byków, na wzór hiszpańskich; z tego powodu, Minister spraw wewnętrznych okólnikiem swoim zwrócił uwagę prefektów, że do dawania podobnych widowisk potrzebne jest szczególnie pozwolenie władz.

Dnia 5 października.

Korolewska rodzina wróciła znowu do St. Cloud z zamku La Ferté Vidame.

— P. Guizot, miał wczoraj Posłowi angielskiemu, Lordowi Normanby, udzielić odpowiedź na notę przezeń podaną, z powodu mianowania Xięcia Aumale Gubernatorem Generalnym Algierii, oświadczając w niej, że to mianowanie w niczym nie zmienia względem Anglii zasady i położenia rzeczy w tej osadzie.

— Postanowieniem Królewskiem otworzony został kredyt w ilości 500,000 fr. na zapłacenie pożyczki Greckiej.

— *Nouvelliste de Marseille* donosi, że w dniu 22 września otrzymano w Gibraltarze wiadomość o wielkiej bitwie, stocznej pod murami Tazy, między wojskami Cesarskim Marokańskiego a Abd el-Kaderem, w której Emir utracił 4,000 ludzi, i miał być zmuszony do odwrotu. Cesar wyznaczył 15 dukatów nagrody za każdą głowę rokoszaninę; sam zaś znajdował się w Rabat, gdzie obchodził święta Bejramu.

— Monitor Algierski nie nie donosi o zamierzanym posłaniu Cesarskiemu Marokańskiemu posilków przeciw Abd-el-Kaderowi. Zdaje się, że wyprawa ta byłaby niepotrzebna, po tylu porażkach Emira. Z pokolenia Beni-Amer, które, jak wiadomo, przedrzeć się chciało z okolic Fezu do Abd-el-Kadera, po dokonanem przez wojska Abd-el-Rhamana wyrzuceniu, zostało tylko 69 ludzi, których do Tangeru zaprowadzono. W mieście tém były ich niewątpliwie spotkał los podobny, jak ich spółbraci, gdyby się za nimi nie wstała Konsul francuzki, P. Chastau, który ich z rąk prześladowców wydobył i do Oranu odesłał. Tak szlachetna opieka wywarła zapewne zbawiony wpływ na Arabów i pojedna ich z cywilizacją francuską.

— Kuryer francuzki czyni uwagę, że kiedy Francuzi układają się z Królową Ronavolo w Madagaskarze, Anglicy tymczasem zabierają całe przestrzenie, i już owdanoły wybrzeża od wierzchołka Ambrakays do odnogi Bahamory.

Dnia 6 października.

— Dzisiaj obchodzi Król rocznicę swoich urodzin, w ścisłem gronie rodzinnym, w zamku St. Cloud. Monarcha urodził się 6 października 1773 roku, zatem skończył lat 74; cieszy się jednak dobrem zdrowiem i rzadką czerwotwością sił fizycznych i moralnych. Publiczno obchodzi tylko imieniny Króla w dniu 1-m Maja.

(1)

— Король и Королева Бельгийские, съ фамилиею, прѣхали сюда вчера вечеромъ.

— Въ *Presse* за достовѣрное утверждаютъ, что еще до созанія палатъ произойдуть перемѣны въ составѣ кабинета, въ которомъ однако останутся Гг. Жайръ, Трезель и герцогъ Монтебелло.

— Вчера происходило погребеніе маршала Удино; несмотря на ненастную погоду, продолжавшуюся съ утра до самой ночи; линейные войска и национальная гвардія, въ полномъ почти составѣ, находились при по-гребальномъ шествіи, такъ какъ покойный маршалъ многіе годы былъ начальникомъ этой гвардіи.

— На корабельныхъ верфяхъ господствуетъ большая дѣятельность, по случаю послѣдовавшаго повелѣнія о скорѣшемъ окончаніи всѣхъ строящихся кораблей и судовъ меньшаго размѣра.

— Королевскимъ постановленіемъ распущена национальная гвардія города Лизье, избравшаго г-на Гизо въ депутаты.

— Правительство предписало префектамъ департаментовъ воспретить такъ называемыя реформационныя собрища.

— Консервативная партія начала издать журналъ *Union*, котораго первый номеръ вышелъ сегодня.

7 Октября.

Вчера было засѣданіе совѣта министровъ въ Сент-Клу, подъ предсѣдательствомъ самого Короля. Въ одномъ изъ журналовъ пишутъ, что на этомъ засѣданіи постановлено, чтобы вмѣсто Г. Кюненъ Гридена, Г. Миоре де Боръ принялъ въ управлѣніе министерство торговли.

— Принцъ Жуэнвильскій выѣхалъ въ Тулонъ, чтобы снова принять команду надъ флотомъ въ Средиземномъ морѣ.

— Маршалъ Молиторъ назначенъ вчера губернаторомъ дома Инвалидовъ.

— Говорятъ, что Пана назначилъ Парижскаго архиепископа графомъ Римскимъ.

— И въ министерскихъ и въ оппозиціонныхъ журналахъ сообщаютъ, безъ всякихъ замѣчаній, телеграфическое извѣстіе, что въ Мадрите образовался новый кабинетъ, подъ предсѣдательствомъ Нарваэса.

Англія.

Лондонъ, 6 Октября.

Вчера, вечеромъ, Королева послѣ трехмѣсячнаго отсутствія, возвратилась въ Виндзоръ вмѣстѣ съ своимъ супругомъ и дѣтьми. Пребываніе Королевской четы въ этомъ дворцѣ, не будетъ продолжительнымъ, потому что Королева намѣрена сопутствовать принцу Алберту въ Кларемонтъ, куда онъѣдетъ на охоту. Послѣ того дворъ возвратится въ Осборнго-језъ, где пробудетъ до праздника рождества Христова.

— Лордъ Джонъ Россель пригласилъ всѣхъ министровъ на засѣданіе кабинета къ 12 му числу, для со-вѣщанія по весьма важныи предметамъ.

— Изъ Лиссабона, отъ 29-го Сентября, пишутъ, что Королева согласна принять все условия протокола и примирить народныя партіи. Говорятъ, что партіи Кабрала и Сальданы соединились между собою противъ партіи Сент-Бристовъ и Мигеллистовъ. Англійскій флотъ все еще стоитъ у Лиссабона.

— Въ письмѣ изъ Гибралтара, напечатанномъ въ *Times*, сообщаютъ, что Абд-эль-Кадеръ находится нынѣ въ 20 миляхъ отъ Мелиллы. Регулярныя его войска состоятъ изъ 1,800 чел. конницы, и 800 чел. пѣхоты; въ случаѣ нужды онъ можетъ получить значительныя подкрепленія отъ благопріятствующихъ ему племенъ. Слухъ объ его пораженіи при Тазѣ, неоснователенъ; ни одно рифское племя не возставало противъ него, а по ту сторону Тазы, Абдеръ-Раманъ не имѣтъ даже собранныхъ войскъ. Достовѣрно только то, что племя Бени-Амеровъ, подъ тѣмъ предлогомъ, что будто бы оно имѣло сношенія съ Эмиромъ, совершенно истреблено, такъ что едва 60 человѣкъ успѣло спастись въ Танжеръ.

— По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Монтевидео, тамошняя военная партія до того взволнована противъ англійскаго повѣренаго въ дѣлахъ, лорда Гоудена, что когда онъ до своего отѣзда въ Рио-Жанейро хотѣлъ выйти на берегъ въ Монтевидео, ему должны были отсовѣтовать это, не ручаясь за личную его безопасность.

— Въ журналахъ помѣщено извѣстіе изъ Бомбей отъ 30-го Августа. Изъ означеннаго города предпо-

— Вчера, влѣцorem, зjechał tu Król Belgijski z małżonką i dziećmi.

— *Presse* utrzymuje za rzeczn pewną, że jeszcze przed zwołaniem Izb nastąpią zmiany w gabinecie, lecz że z niego nie wyjdą ani P. Jayr i Trezel, ani też Xięże Montebello.

— Wrzoraj odbywały się pogrzeb Marszałka Oudinot, podczas ciąglej słońca i deszczu; mimo to, prócz półkow liniowych, wystąpiła prawie cała gwardja narodowa, której zmarły Marszałek był przez długie czas dowódcą.

— Obecnie panuje wielka czynność w warsztatach okrętowych; wyszedł bowiem rozkaz przedkiego ukończenia wszystkich okrętów wojennych, których budowę rozpoczęto.

— Gwardja narodowa w mieście Lisieux, które P. Guizot swoim deputowanym wybrał, rozwiązana została na mocy postanowienia Królewskiego.

— Rząd zamezwał okólnikiem Prefektów, aby w swoich departamentach nie dozwalał biesiad tak zwanych reformacyjnych.

— Stronnictwo zachowawcze zaczęło wydawać nowy dziennik *Opinion*, który pierwszy raz w dniu dzisiejszym wyszedł.

Dnia 7 października.

— Wezoraj odbywała się rada Ministrów w St. Cloud, pod osobistem przewodnictwem Króla; jeden z dzienników donosi, że na niej postanowiono, aby w miejsce P. Cunin Gridaine objął Ministerstwo handlu P. Muret de Bort.

— Xięże Joinville wyjechał do Tulonu, w celu objęcia znowu dowództwa nad flotą na morzu Śródziemnym.

— Marszałek Molitor wezoraj mianowany został Gubernatorem Inwalidów.

— Mówią, że Ojciec św. mianował Arcybiskupa Parzyckiego Hrabia świętego państwa Rzymskiego.

— Tak ministerialne jak opozycyjne dzienniki udzielają dzisiaj, bez żadnych uwag, wiadomość telegraficzną, o utworzeniu się nowego gabinetu w Madrycie, pod przewodnictwem Jenerała Narvaez.

Англія.

Londyn, 6 października.

Wezoraj wieczorem, po trzymiesięcznej nieobecności, wróciła Królowa do Windsoru z małżonkiem swoim i dziećmi. Pobyt jednak królewskiej pary w tym zamku będzie krótki, gdyż Monarchini zamierza towarzyszyć Xięciu Albertowi, do Claremont, gdzie tenże połowiem zabawią się będąc, a następnie dwór wróci znowu do Osbornehouse, gdzie do Bożego Narodzenia zabawi.

— Lord John Russel zaprosił wszystkich Ministrów na radę gabinetową, która w dniu 12 m. b. m. odbywać się będzie. Na niej rozbierane będą maja nader ważne przedmioty.

— Z Lizbony donoszą pod dniem 29 Września, że Królowa pragnie wypełnić warunki protokolu i pojednać niezgodne stroniectwa. Mówią, że stronnictwa Cabrala i Saldanhy połączyły się z sobą przeciw Septembrystrom i Miguelistom. Flota angielska stoi jeszcze pod Lizboną.

— Korrespondent gazety *Times* pisze z Gibraltar, że Abd-el-Kader znajduje się teraz około 20 mil od Melilli. Jego regularne wojsko składa się z około 1,800 jazdy i 800 piechoty; jednakże w razie potrzeby może mieć znaczne popularne przychylne mu pokolenie. Wieść o jego niemalnej klęsce pod Tazą jest wymysłową baśnią; żadne pokolenie Riffu nie powstało przeciw niemu, a z tamtej strony Tazy, Abd-er-Rhaman niema nawet zgromadzonego wojska. To tylko pewna, że pokolenie Beni-Amerów, pod pozorem, że utrzymywało związki z Emirem, wytępione zostało, tak, że zaledwie 60 ludzi udało się ujść do Tangieru.

— Według ostatnich wiadomości z Montevideo, tamojsze wojenne stronnictwo ma być tak oburzone przeciw pełnomocnikowi angielskiemu, Lordowi Howden, że gdy przed swoim odjazdem do Rio-Janeiro, wylądował w Montevideo, musiano mu to odradzić, nie ręcząc za jego bezpieczeństwo.

— Dzienniki umieściły wiadomości z Bombay dochodzące do 30-go sierpnia. Z miasta rzeczonego mia-

лагали отправить пароходъ въ Курачъ, лежащій при устьѣ Инда, откуда сэръ Чарльзъ Неппъ имѣлъ отправиться съ своимъ семействомъ въ Европу. Войска въ Остъ-Индіи, какъ королевскія такъ и компаніи, имѣютъ быть уменьшены 47-ю тысячами челов. отъ — чего ежегодно сбережено будетъ 1,116,000 ф. стерл.

— Г. Моръ О'Ферраль назначенъ губернаторомъ острова Мальты; это первый гражданскій чиновникъ, которому вѣрена сія должность. При немъ будетъ состоять главноначальствующій надъ войсками. Г. О'Ферраль былъ при Греѣ секретаремъ казначейства, а при Мельбурнѣ — секретаремъ флота.

— Списокъ обнародованныхъ уже банкротствъ увеличился еще слѣдующими: Самуиль Филипсъ и комп., восточно-индійскіе купцы приставили свой платежъ; недостатокъ у нихъ простирается до 150,000 фунт. ст. Въ Манчестерѣ замекаютъ на банкротство торгового дома Бирлей-Корсъ и комп., котораго недостатокъ простирается до 250,000 фунт. стерл. Говорятъ также о банкротствѣ Гг. Стила и комп., въ слѣдствіе спекуляцій на зерновый хлѣбъ. Наконецъ Морнингъ Геральдъ сообщає о банкротствѣ въ Ливерпульѣ дома Торлинсона. Недостатокъ дома Фри и комп., доходъ до 230,000 фунт. стерл.

Швейцарія.

Бернъ, 5 Сентября.

Переговоры сейма о предложеніи Цюриха начались 3-го Сентября. Предложеніе Цюриха, объявляющее дѣло Иезуитовъ дѣломъ всего союза и приглашающее кантоны Люцернъ, Швицъ, Фрейбургъ и Валлисъ удалить ихъ, възведено большинствомъ 125 голосовъ на степень рѣшенія.

— 30-го Августа происходило чрезвычайное собрание большаго совѣта Аргаускаго Кантону. Малый совѣтъ этого кантона требовалъ, чтобы, въ слѣдствіе опасныхъ политическихъ отношеній и продолжающагося вооруженія кантона въ отдельной лиги, дали ему полномочіе на сформированіе, вооруженіе и обученіе милиціи. Прене объ этомъ вопросѣ продолжалось почти четыре часа, послѣ чего, значительнымъ большинствомъ голосовъ, дано малому совѣту требуемое полномочіе.

Италия.

Римъ, 17 Сентября.

Его Святѣшество препроводилъ своеручное письмо къ австрійскому императору и другое къ императрицѣ Марії Аннѣ, чтобы несогласіе по причинѣ занятія Феррары кончить удовлетворительнымъ для обѣихъ сторонъ образомъ. Въ Римѣ надѣялись, что слова Папы достигнутъ своей цѣли, тѣмъ болѣе, что эту надежду подкрепляло мнѣніе, изъдавленное гравомъ Лютцовымъ. Сколько известно по слухамъ, послѣднее предложеніе Рима, равно какъ и послѣдній отвѣтъ кардинала статс-секретаря отъ 4-го с. м., вообще не касаются юридического вопроса о правѣ занятія Феррары и только клонятся къ тому, чтобы восстановить фактическое *status quo*, какъ оно было до послѣдняго усиленія гарнизона, съ тою только перемѣною, что караулы въ городѣ должны быть занимаемы не гражданской гвардіею, а регулярными швейцарскими войсками, чтобы такимъ образомъ не только устранить всякое непріятное столкновеніе, но и восстановить наиболѣшее согласіе обоюдныхъ гарнизоновъ, что существенно должно способствовать къ успѣху службы. Если изъ того, что до сихъ поръ известно, позволено дѣлать заключеніе, то Австрія — предполагая, что ея право содержать въ Феррарѣ гарнизонъ будетъ признано въ Римѣ, — конечно, не откажется и съ своей стороны сдѣлать требуемую уступку.

— Супруга герцога Каприо, была вчера на аудіенціи Папы, которая продолжалась болѣе часа. По дѣлу герцога и его сообщниковъ началось судебнное разысканіе. Герцогъ отправился въ Венецию на конгрессъ ученыхъ; но, какъ сообщаютъ изъ сего города, по поводу рѣчи, произнесенной имъ на засѣданіи членовъ отдѣленія естественной исторіи, въ коей слишкомъ колко и неумѣренно изъяснился о итальянскихъ дѣлахъ, получилъ повелѣніе мѣстной полиціи, чтобы онъ въ продолженіе 24 часовъ оставилъ Венецию. Герцогъ отправился обратно въ Римъ.

no wysłać okręt parowy do Kurache, przy wjściu Indu, skąd Sir Karol Napier miał w miesiącu wrześniu odpływać z całą swoją rodziną do Europy. Wojska w Indiach, tak Królowej, jako i spółki, mają być zmniejszone o 47,000 głów, co spowoduje roczną oszczędność 1,116,000 funt. st.

— P. More O'Ferrall, mianowany zosta³ Gubernatorem wyspy Malty; jest on piêrwszym cywilnym urzędnikiem, który to miejsce zajmuje. Przy nim bœdzie naczelnym dowódcza wojska. P. Ferrall by³ pod Greyem sekretarzem skarbu, a pod Melbournem sekretarzem floty.

— Lista ogłoszonych ju¿ bankructw, pomnożoną niesety zosta³a przez nastêpujące: Samuel Phillips i komp. negocjanci wschodnioindyjscy, wstrzymali swe wypłaty; passiva obliczaj¹ na 150,000 f. szt. W Manchester wyminaj¹ bankructwo domu handlowego Birley-Coree i komp., którego passiva wynosić maj¹ oko³o 250,000 f. szt. Mówią tak¿e o bankructwie P.P. Steel i komp., w skutku spekulacji na zbo¿e. Nakoniec Morning-Herald donosi o bankructwie w Liverpoolu domu Tornelinson. Passiva domu Fry i komp., obliczane s¹ oko³o na 230,000 f. szt.

Szwaicaria.

Bern, 5 wrze¶nia.

Rozprawy Sejmu nad wnioskiem Kantonu Zürich o wydaleniu Jezuitów, ukończyły się na posiedzeniu d. 3 września. Wniosek Kantonu Zürich, uznający sprawę Jezuitów za sprawę ca³ego Związku i wzywający Kantony Lucernę, Szwytz, Fryburg i Wallis, aby ich usunęły, otrzymał większość 125 głosów sankcyjnych prawa.

— Dnia 30 sierpnia odby³o siê nadzwyczajne zgromadzenie Wielkiej Rady Kantonu Argowii. Ma³a Rada tego Kantonu żądała, aby w skutek niebezpiecznych politycznych stosunków i ciągle trwającego uzbrojenia Kantonów oddzielnnej ligi, udzielone jedy by³o pełnomocnictwo na utworzenie, uzbrojenie i wywieczenie milicyi. Rozprawy nad tym przedmiotem ciągnęły siê prawie cztery godziny, po czym znaczną większość głosów, udzielono Ma³ej Radzie żądane pełnomocnictwo.

Włochy.

Rzym, 17 wrze¶nia.

Jego Świętobliwość, Pius IX, napisał własnoręczny list do Cesarza Austryackiego i drugi do Cesarzowej Maryi Anny, aby nieporozumienia z powodu zajęcia Ferrary, załatwia w sposób zaspakajający dla stron obiegowych. W Rzymie miano nadzieję, że słowa Papieża dopna pożądanego celu, zwłaszcza, że tą nadzieję potwierdzało też zdanie, wyurzonne przez Hr. Lützow. Nie wiadomo z powodów, ostatnia propozycja Rzymu, jako też i ostatnia odpowiedź Kardynała Sekretarza Stanu z d. 4 września, zgoda nie tyczy siê kwestii legalnego względem prawa zajęcia Ferrary, i jedynie zmierzają do przywrócenia status quo, jakie by³o przed ostatnim wzmacnieniem załogi, z tą tylko przemianą, że straże w mieście mają by³e odtąd utrzymywane nie przez gwardię narodową ale przez wojska regularne szwajcarskie, aby tym sposobem nie tylko usunąć wszelkie nieprzyjemne starcie siê, ale też przywrócić najlepsze zgodopłonne porozumienie załog, co istotnie powinno siê przyczynić do lepszego pełnienia służby. Jeśli z tego co dotąd wiadomo mo¿na czynić jakie domysły, tedy Astrya — przypuszczając, że jedy prawo utrzymywania załogi w Ferrarze bœdzie uznane w Rzymie, — nie omieszka zapewne uczynić ze swojej strony żądanej powolno¶ci.

— Ma³onka Xięcia Canino, mia³a wezbraj posłuchanie u Papieża, które trwa³o przesz³o godzinę. W sprawie Xięcia i jego wspólników rozpoczęto sądowe śledztwo. Sam Xiążę uda³ siê do Wenecji na kongress uczonych; lecz jak piszą z tego miasta, z powodu mowy miauej na posiedzeniu członków wydzia³u Historyi Naturalnej, w której nadto ostro i nieumiarkowanie wyraził siê o sprawach w³oskich, otrzyma³ rozkaz od miejscowej policyi, aby w przeciągu 24 godzin opuœcił Wenecja. Xiążę wyjecha³ na powrót do Rzymu.

Испания.

Мадрид, 23 Сентября.

За несколько прель симъ дней прибылъ сюда адъютантъ и секретарь генерала Эспартеро, подполковникъ Терреа, и вчера поднесъ Королевѣ его письмо, въ коемъ онъ изъявляетъ ей свою благодарность за назначение его въ Сенаторы, и свою готовность всегда и повсюду защищать Ея Величество противъ всѣхъ враговъ, какъ на полѣ сраженія, такъ и въ сенатѣ.

— Въ некоторыхъ здѣшнихъ газетахъ неосновательно сообщали, будто министры просили Эспартера не прѣѣхать пока-мѣстъ въ Испанию; это несправедливо, такъ какъ Эспартеро остается еще въ Англіи для того только, чтобы, по возвращеніи Королевы Викторіи, лично откланяться Ея Величеству. Но такъ какъ Французскій посланикъ въ Лондонѣ отказалъ въ помѣткѣ паспорта его и жены его, то генераль Эспартеро рѣшился отплыть въ Корунью, и на пути осталась въ Логроніо, мѣсторожденіи своей супруги, впередъ до созванія кортесовъ въ Мадриде.

— Созданіе или распущеніе теперешнихъ кортесовъ составляетъ важный вопросъ, отъ решенія коего зависить предстоящей обороть здѣшнихъ сношеній. Если правительство созоветъ кортесы въ настоящемъ ихъ составѣ, то партія, имѣющая въ нихъ перевѣсъ, заставитъ министровъ или уступить или же распустить конгресъ. Если же правительство настоящіе кортесы обнародуетъ распущенными и предпишетъ новые выборы, то, по всему вѣроятію, прогресисты по-учать большинство, причинить перемѣну министерства по своему желанію, и будутъ стараться осуществить тѣ политическія мѣры, которыхъ государство требуетъ болѣе всего. Министры: Саламанка, Кортазаръ и Эскозура потребовали въ кабинетномъ совѣтѣ немедленного распущенія конгреса, но другіе четыре министра сопротивляются донѣнѣ сей мѣрѣ.

— Генераль Нарваэзъ замѣтилъ, что его намѣреніе вытѣснить Васильо Г. Саламанку съ его поста, уничтожено высшимъ вліяніемъ, и имѣя время взѣтись спокойно на политическихъ всахъ силы разныхъ стихій, отъ коихъ записать дѣйствіе придворной и политической машины, уѣдѣлся, что руки Г. Саламанки нисколько не слѣдуетъ отталкивать. Третьяго дня онъ дружески пожималъ ее въ своей ложѣ, послѣ продолжительного разговора, къ немалому удивленію присутствовавшихъ ультрамодерадосовъ и прогресистовъ. Вчера же, не получивъ даже приглашенія, прибылъ на обѣдъ къ одному изъ довѣреннѣйшихъ придворныхъ лицъ, у которого тогда находились министры: Саламанка, Кортазаръ и Эскозура. По сему поводу начали ноговаривать о новой министерской перемѣнѣ, тѣмъ болѣе, что англійскій посланикъ, пребывавший съ 20 числа въ деревнѣ, сегодня прибылъ сюда неожиданно.

— 18 и 19 числа с. м., генералы Нарваэзъ и Серрано имѣли тайный между собою разговоръ, и кажется, совершенно примирились. Это произвело бы облаженіе обѣихъ фракцій — Нарваэза и Саламанки, для составленія министерскаго договора, который еще до созванія кортесовъ соединилъ бы всю умѣренную партію.

26 Сентября.

Въ государственной газетѣ напечатано Королевское постановленіе, коимъ всѣ доходы съ государственныхъ имуществъ, Алмаденскихъ ртутныхъ рудниковъ и остатки доходовъ съ колоній, назначаются на уплату процентовъ государственного долга. Банкъ Санъ-Фернандо принялъ на себя обязательность уплачивать, въ теченіи 10 лѣтъ, эти проценты, и за то будетъ пользоваться вышеозначенными доходами.

— Съ днія на дній ожидаются обнародованія Королевскаго постановленія о распущеніи кортесовъ.

— Г-нъ Бухенталь будетъ назначенъ секретаремъ Королевы, а г-нъ Вега статсь-секретаремъ по министерству иностраннѣхъ дѣлъ.

— По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Каталоніи, карлистскія шайки появились на всѣхъ пунктахъ; всѣ деревни, за исключеніемъ смежныхъ значительнейшихъ городомъ, состоятъ въ ихъ власти. Они собираются по деревнямъ подати, уводятъ съ собою богатѣйшихъ землевладѣльцевъ, чтобы вынудить отъ нихъ значительные выкупы. Больше тракты состоятъ въ ихъ власти, дилижаны и курьеры пронускаются

Hiszpania.

Madryt, 23 wrzeÅnia.

Przed kilku dniemъ przybył tu adjutant i sekretarz Jenerała Esparterego, Podpułkownik Gorrea, i wczoraj doręczył Królowej pismo jego, w którym Jenerał ten wyburza ją wdzięczność swoje za mianowanie go Senatorem, i zarazem oświadcza, że gotów jest zawsze i wszędzie bronić ją przeciwko wszelkim nieprzyjaciółom, również na polu bitwy jak i w Senacie.

— Kilka dzienników doniosło bezzasadnie, że Ministrowie mieli prosić Esparterego, iżby wstrzymał swój powrót do Hiszpanii, pomieniony bowiem Jenerał zatrzymał się tylko dla tego jeszcze w Anglii, żeby za powrótem Królowej Wiktorii mógł ja osobiście pożegnać.że zaś Posel francuzki w Londynie, nie chciał wizować jego i żony paszportu, Książę Wittori postanowił odpływać do Koruny, a następnie w Legronie, miejscu rodzinnym swojej małżonki, zabawić aż do zwołania Kortezów w Madrycie.

— Zwołanie lub rozwiązanie obecnych Kortezów jest wielkim zagadnieniem, od rozstrzygnięcia którego zależy przyszły obrót tutejszych stosunków. Jeżeli rząd zwoła Kortezów w obecnym ich składzie, tedy stronnictwo mające w nich przewagę, zmusi Ministrów, albo do ustąpienia, albo do rozwiązania kongressu. Jeśli zaś rząd obecne Kortezów ogłosi za rozwiązane i zaleci nowe wybory, tedy według wszelkiego prawdopodobieństwa, progressiści osiągną większość, spowodują zmianę ministerstwa po swojemy, i będą usiłować przeprowadzić te polityczne środki, których kraju najbardziej wymaga. Ministrowie Salamanca, Cortazar i Escosura, zażądali na radzie gabinetowej bezzwłoczniego rozwiązania kongressu, ale inni, czterej Ministrowie opierają się dotyczeas temu środkowi.

— Jenerał Narvaez, widząc, że zamiar jego wyparcia gwałtem P. Salamanca z jego stanowiska, rozbił się o wyższe wpływy, i mając czas znażycie spokojnie na szalit politycznej, siły rozmaitych żywiołów, od których zależy działalność dworskiej i politycznej maszyny, nabył tego przekonania, że ręki P. Salamanki hajajmiej odpychać nie należy. Onegdaj ściskała ją serdecznie w swiêj loży, po długiej rozmowie, z niemalym podziwieniem obecnych ultra-moderatów i progressistów. Wczoraj zaś, nie będąc nawet zaproszonym, przybył na obiad do jednego z najpoufniejszych ulubieńców pałacowych, u którego właśnie zebrali się byli Ministrowie Salamanca, Cortejar i Eskasura. Z tego powodu głoszą o nowej zmianie ministerialnej, zwłaszcza, że Posel angielski, bawiący od d. 20 na wsi, przybył tu dzis niespodzianie.

— Dnia 18 i 19 b. m., Jenerałowie Narvaez i Serrano mieli potajemnie z sobą rozmowy i podobno zupełnie się porozumieli. To pociągnęło by za sobą zbliżenie obu dwóch frakcji Narvaeza i Salamanki, dla zrobienia ministerialnego układu, któryby jeszcze przed zwołaniem Kortezów zjednoczył całe umiarkowane stronnictwo. (Ob. FRANCY).

Dnia 26 wrzeÅnia.

Gazeta urzędowa ogłosiła postanowienie Królowej, moga którego dochody ze wszystkich dóbr narodowych, kopalni żywego srebra w Almaden i przewyższone dochody z osad, obrcone być mają na zapłaceniu procentu od dłużu narodowego, zaciagnionego tak w kraju, jako też i za granicą. Bank San-Fernando przyjmie na siebie obowiązek spłacania regularnie przez lat 10 powiększonych procentów, a natomiast wyszczególnione postanowieniem królowej dochody pobierać będzie.

— Dzis lub jutro spodziewają się ogłoszenia dekretu, rozwijającego Kortezy.

— P. Buchental ma być mianowany sekretarzem Królowej, a P. Vega Sekretarzem stanu spraw zagranicznych.

— Według ostatnich wiadomości z Katalonii, bandy karlistowskie pokazały się na wszystkich punktach; wszystkie wsie, oprócz przytakanych do miast większych, są wystawione na ich samowolność. Wszędzie ściągają podatki, lub uprowadzają mających właścicieli ziemskich, dla wymożenia na nich znacznego okupu. Napastują też wielkie goścince, a dyliżanse i gońce przepuszczają tylko, gdy im się podoba; urządzają jazdę i zabierają na

по ихъ желанию; они формируютъ кавалерию, и для сей цѣли забираютъ, гдѣ только можно лошадей. Въ случаѣ необходимости они могутъ сосредоточить на одномъ пункѣ отъ 400 до 500 человѣкъ.

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 6 Сентября.

Съ прибывшимъ сюда на дняхъ курьеромъ, получено изъ главной квартиры румелійской арміи извѣстіе, что корпусъ оттоманскихъ войскъ занялъ позицію между Аргирокастро и Бератомъ, для раздѣленія двухъ начальниковъ мятежа и пресечения ихъ сообщеній. Это движение исполнено не безъ кровопролитія, причемъ одинъ отрядъ мятежниковъ былъ совершенно разбѣянъ.

— Въ газетѣ *Journal de Constantinople* описываются положеніе Албаніи слѣдующимъ образомъ: Въ той части страны, которая лежитъ между бератскимъ окружомъ и границею Босніи, и которую обыкновенно называютъ Гигарію, господствуетъ совершиное спокойствіе. Мятежъ ограничивается предѣлами намѣстничества Янинь, заключающаго четыре незначительныя провинціи, населенныя Албанцами, а именно: 1) Бератъ на сѣверѣ; 2) Ліапурію на югѣ, вмѣстѣ съ Авлонію и Дельвиною; 3) Тоскарію на востокѣ, вмѣстѣ съ Аргирокастро и землею по ту сторону реки Тремети, 4) Чумарію, вмѣстѣ со всѣмъ прибрежьемъ противъ Корфу, далѣе Фаліотисъ, Паранатіо, Моргарити и т. д. Остальная часть Эмира, христіанска-го вѣроисповѣданія.

Въ Бератской провинціи турецкія войска владѣютъ городами и крѣпостями, мятежники же обладаютъ равнинами. Въ Ліапуріи, Авлоніи занята войсками, прибывшими изъ Константинооля моремъ, остальная страна состоить во владѣніи мятежниковъ. Въ Тоскаріи, всѣ сильные посты находятся въ рукахъ султанскихъ войскъ, коими занято Аргирокастро, а на югѣ отъ сего города, на пути въ Янину, города Либахово, Пископи и Ксеровальто, на востокѣ же крѣпость Примети. Впрочемъ деревни по большей части находятся на сторонѣ мятежниковъ, а тѣ изъ нихъ, которыхъ не взялись за оружіе доставляютъ имъ жизненные припасы. Въ Чамурской провинціи обнаруживается болѣшое волненіе, однако донѣнія между народомъ не замѣчено никакихъ признаковъ открытаго мятежа. Джулеека, главный начальникъ мятежа, еще не вышелъ до сихъ поръ изъ предѣловъ горъ, лежащихъ между Аргирокастро и Дельвино. Онъ тамъ имѣетъ главную свою квартиру; при себѣ онъ никогда не имѣть болѣе 3,000 чел., но въ горахъ и въ деревняхъ союзной съ нимъ равнинѣ вокругъ Аргирокастро, можетъ имѣть вдвое болѣе вооруженной силы. Должность его иногда исправляетъ Албанецъ, по имени Колдо. Въ бератской провинціи шайки мятежниковъ не были никогда многочисленнѣе 400 чел., ими командаются какоѣ-то Рапо.

Изъ сего видно, что мятежники могутъ полагаться на 10,000 чел., разбѣянныхъ по весьма обширному пространству, изъ которыхъ Джулеека и его помощники на одномъ пункѣ могутъ собрать вѣболѣ 6 или 7,000 чел.— Съ другой стороны, Порта имѣла тамъ еще прежде 18,000 чел., а по послѣднимъ извѣстіямъ изъ Янинь отъ 19 Августа, туда прибыло еще въ подкрепленіе 7,000 чел. Командиръ Румелійской арміи, Дарбхоръ Режидъ-Паша, выступилъ изъ Горицы къ Берату.

18 Сентября.

Извѣстія изъ Салоники обѣ албанскихъ дѣлахъ, оправдываютъ опасенія, съ которыми Порта смотрѣла на смятенія этой провинціи. Въ движениихъ отдельныхъ мятежническихъ отрядовъ, обнаруживается гораздо болѣе связи, чѣмъ въ предшествовавшихъ годахъ. Правительственныя войска, при всякой встрѣчѣ съ мятежниками, бываютъ всегда побѣждаемы, такъ что по причинѣ многократныхъ пораженій, которымъ они подверглись, упали духомъ. По послѣднему извѣстію, начальникъ Джулеека далъ имъ сраженіе при извѣстіи, начальникъ Даліано, въ 15 часахъ пути отъ Янинь, причемъ онъ лишился 400 чел. убитыми и ранеными. Правительственныя войска считали при семъ сраженіи 3,000 чел. по большей части линѣйной пѣхоты и нѣсколькою сотъ иррегулярной конницы. Эти войска Джулеека разбили и преслѣдовали нѣсколько миль.

ten cel, gdzie tylko moÅna, konie. W razie potrzeby moÅa w jednym punkcie zebrać 400 do 500 ludzi.

ТУРОЦІЯ.
Konstantynopol, 6 wrzeÅnia.

Przybyły tu przesz³ego czwartku gonięcy przywiózki z głównej kwatery armii Rumeliskiej wiadomość, że korpus wojska ottomanskiego zajął stanowisko pomiędzy Argirocastro a Beratem, w celu rozłączenia dwóch frakcji i powstania i przecienia między nimi związków. Poruszenie to wykonane zostało nie bez krwi rozlewów, a jeden oddział powstańców zupełnie przytóm został rozproszony.

— Według dziennika *Journal de Constantinople*, następujące jest teraz położenie Albanii: W tej części kraju, która leży między okręgiem Berat, a granicą Bośnią, i którą zwykle nazywają Gigaria, panuje zupełna spokojność. Powstanie rozszerza się tylko w granicach wielkorządztwa Janiny, obejmującego cztery małe prowincje, przez Albańczyków zamieszkałe, którymi są: 1) Berat na północy; 2) Liapuria na południu, łącznie z Avlonią i Delyvino; 3) Toskaria na wschodzie, łącznie z m. Argyrocastro i krajem rozeigającym się z tamtej strony rz. Tremeti; 4) Czamuria, łącznie z calem pobrzeżem naprzeciwko Korsu; dalej Philiotis, Paramythia, Margariti i t. d. Pozostała część Epiru jest wyznania chrześciańskiego.

W prowincji Berat, wojska tureckie są w nienaruszeniu posiadaniu miast i twierdz, powstańcy zaś są panami równin. W Liapurii, Avlonia zajęta jest przez wojsko morzem z Konstantynopola wysłane; reszta kraju jest w posiadaniu powstańców. W Toskarii, wszystkie mocne stanowiska są w ręku wojska Sułtańskiego, które zajęło m. Argyrocastro, a na południe od tego miasta, nad rzeką Sultana, miasta Libochowo, Piscopi i Xerocalto, na wschód zaś twierdę Premeti. Zresztą wsie są po większej części na stronie powstańców, a te z nich, które się nie wzięły do broni, dostarczają im obfite żywności. W prowincji Czamuri objawia się wprawdzie wielkie wzburzenie, dotycze jednak nie wybuchnął pomiędzy ludnością żaden akt powstania. Dżuleeka, główny naczelnik powstania, nie wystąpił dotycześnie strefy góra leżących między Argyrocastro i Delyvino. Tam ma on główną swoje kwatery. Niedy nie ma przy sobie więcej jak 3,000 ludzi, ale w górach i po wsiach sprzymierzony z nim równiny naokoło Argyrocastro, licząc może dwa razy tyle siły zbrojnej. Zastępcą jego jest Albańczyk, nazwiskiem Koldo. W prowincji Berat nigdy bandy powstańców nie liczyły więcej, jak 400 ludzi, dowodzi zaś niemi niejakim Rapo.

Z tego się okazuje, że w najgorzejym razie powstańcy liczyć mogą na bardzo obszernej przestrzeni rozproszonych 10,000 ludzi zbrojnych, z których Dżuleeka i jego pomocnicy najwięcej 6 do 7,000 w jednym punkcie zebrać mogą. — Z drugiej strony, Porta posiadała tam już dawniej 18,000 wojska, a według doniesień z Janiny z d. 19 sierpnia, nadeszło tam jeszcze w posiłku 7,000 ludzi. Dowódca armii Rumeliskiej, Darbehor Redžyd Basza, wyruszył z Gority ku Beratowi.

Dnia 8 wrzeÅnia.

Wiadomości z Saloniki o wypadkach w Albanii zdają się usprawiedliwiać obawę, z jaką Porta spogląda na rozwody w tej prowincji. W poruszeniach pojedynczych oddziałów powstańczych zdaje się wykrywać daleko większy związek niż w poprzednich latach. Wojska rządowe, ilekroć spotkają się z powstańcami, zawsze są pokonywane, a liczne klęski, jakich już doznały, mocno je zniesieciły. Według ostatnich wiadomości, naczelnik Dżuleeka, pod Doliano, o 15 godzin drogi od Janiny, wydał im bitwę, w której utracili 400 żołnierzy, częścią w zabitych, częścią w ranionych. Wojska rządowe liczyły w tej bitwie 3,000 po większej części regularnej piechoty i kilkaset nieregularnej jazdy. Tę imponującą siłę rozdzielił Dżuleeka i kilka mil ją ścigał.

СЕВ. АМЕР. СОЕД. ШТАТЫ.

Нью-Йоркъ, 15 Сентября.

По новѣйшимъ извѣстіямъ съ театра войны, окончательное рѣшеніе дѣлъ, по видимому, приближается уже къ концу. Генералъ Скоттъ, послѣ иѣсколькихъ жаркихъ сраженій, въ которыхъ обѣ стороны понесли значительныя потери, подошелъ почти къ самой столицѣ, но въ слѣдствіе перемирія, еще не вступившаго въ нее. По слухамъ, Мексиканцы потеряли убитыми и ранеными 13 генераловъ и 5,000 ч. и. ч.; они вообще сражались гораздо лучше, нежели какъ ожидали. О иѣсколькихъ американскихъ полкахъ сообщаютъ, что они почти совершенно истреблены, преимущественно многие лишились офицеровъ. Изъ офиціальныхъ извѣстій видно, что американская армія состояла изъ 7,000 чел., 20 Августа встрѣтилась съ мексиканскимъ при Чарбузесѣ, въ 3 или 4 апг. миляхъ отъ Мексики; послѣдня, въ числѣ 35,000 чел., расположена была позади огромной батареи, состоящей изъ тяжелыхъ орудій. Послѣ кровопролитной битвы, продолжавшейся два часа, Американцы штыками опрокинули непріятеля, потерявъ менѣе 1,000 чел., тогда какъ уронъ Мексиканцевъ простирился до 5,000 чел. Послѣ того заключено было перемиріе, и съ мексиканской стороны назначено было пять комиссаровъ, въ главѣ которыхъ находился Геррера, для начатія переговоровъ. Условія этого перемирія, во время которого обѣюднѣнія правительства должны были вести переговоры о заключеніи мира, состоять въ томъ, что ни одна изъ армій во все это время не должна ни получать подкѣплений, ни возводить какихъ либо фортификацій, ни выходить изъ настоящей своей черты; словомъ, обѣ арміи ничего не должны предпринимать одна противъ другой, безъ предварительного объявленія.

— По письму изъ Веракруца отъ 7 Сентября, битвѣ при Чарбузесѣ или Чарубузесѣ, предшествовала другая ожесточенная схватка при Контеросѣ, или Коизаканѣ, въ которой Американцы одержали рѣшительную победу. Въ сраженіи 20 числа, Американцы взяли въ плѣнъ 1,500 человѣкъ, въ томъ числѣ 4 генераловъ; они отбили также 15 орудій. Мексиканцы утверждаютъ, что въ битвѣ при Чарбузесѣ самъ Сантьяго Командовалъ мексиканскими войсками, но преждевременно удалился съ поля сраженія. Молодые люди изъ Мексики, отъ которыхъ многаго надѣялись, бѣжали почти всѣ, не сдѣлавъ ни одного выстрѣла. По извѣстіямъ изъ Веракруса армія Мексиканцевъ при Чарбузесѣ состояла изъ 15—20,000 чел., а Американцевъ изъ 6,000 чел. Сіи послѣдніе овладѣли столь значительнымъ количествомъ аммуниціи, что оно съ избыткомъ вознаграждаетъ всѣ тѣ запасы, которые генералъ Скоттъ могъ употребить со времени своего выступленія въ Мексику. О Парадесѣ, со времени его выѣзда изъ Веракруса, не было никакихъ слуховъ; достовѣрно то, что его еще неѣтъ въ Мексикѣ.

— Въ газетѣ *Liverpool Albion* сообщаютъ изъ Нью-Орлеана, что президентъ изъ Гандураса издалъ прокламацію, въ которой приглашаетъ центральную Америку къ доставленію вспомогательныхъ силъ Мексикѣ. Два генерала изъ Гватималы издали такія же прокламаціи.

— По извѣстіямъ изъ Вальпараїзо отъ 28-го Мая, произошедшія между Перою и Боливіею недоумѣнія, получаются все болѣе и болѣе грозный видъ. Извѣстія изъ Ареқвилы, полученные въ Лимѣ, сообщаютъ о началѣ непріятельскихъ дѣйствій; такъ какъ генералъ Балливанъ напалъ на городъ Іонгуло, который въ продолженіе иѣсколькихъ временій занять былъ боливийскими войсками. Боливийскій конгрессъ имѣлъ вскорѣ решить вопросъ относительно войны или мира. Главный спорный предметъ составляетъ Арикская гавань, которую Боливийцы хотятъ имѣть въ своемъ владѣніи во чтобы-то нистало. Въ южныхъ провинціяхъ Перу, на всякий случай вооружили национальную гвардию.

STANY-ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ.

Nowy-York, 15 września.

Według najnowszych wiadomości z widowni wojny, ostatnie rozstrzygnięcie zdaje się już być bliskiem konca. Jeneral Scott, po kilku zaciętych bitwach, w których obie strony znaczna poniosły stratę, zbliżył się pod samą stolicę Meksyk, ale w skutku zawieszenia broni jeszcze do niej nie wkroczył. Słyszać, że Meksykanie utracili mieli w poległych i ranionych 13 Jeneralów i 5,000 ludzi; w ogólności zaś walczyli daleko lepiej, niż się spodziewano. O niektórych półkach amerykańskich donoszą, że prawie całą zostali zniszczeni, a szczególnie wielu utracili oficerów. Z raportów urzędowych, ogłoszonych w Washingtonie d. 14 września, dowiadujemy się, iż dnia 20 sierpnia, wojsko amerykańskie, liczące 7,000 ludzi, spotkało się z Meksykańskim pod Charbuses, o 3 do 4 mil angielskich od Meksyku. Ostatnie, liczące 35,000 ludzi, ustawione było poza ogromną baterią ciężkich dział. Po dwugodzinnej krwawej walce, Amerykanie z bagitem w ręku odpali nieprzyjaciela, nie utraciwszy 1,000 ludzi, podczas gdy strata ze strony Meksykanów dochodziła do 5,000 ludzi. W skutek tej bitwy zawarte zostało zawieszenie broni, ku czemu ze strony meksykańskiej mianowano 5 komisarzy, na czele których był Herrera, do prowadzenia dalszych układów. Warunki tego zawieszenia broni, w ciągu którego obustronni komisarze układali się mają o zawarcie pokoju, zależą na tem, iż żadna z obu armii, w ciągu zawieszenia broni, nie może być ani wzmacniona, ani wykonywać nowych działań fortyfikacyjnych, ani przekroczyć oznaczonych linii; słowem, oba wojska nie mogą nic przeciw sobie przedsiębrać bez poprzedniego dwoma dniami za wiadomienia siebie nawzajem.

— Według listu z Veracruz z d. 7 września, bitwę pod Charbuses, czy Charubuses, poprzedziła inna zacięta potyczka pod Contreras, czyli Coysacan, w której Amerykanie stanowcze odnieśli zwycięstwo. W bitwie z d. 20 zabrali Amerykanie 1,500 jeńców, pomiędzy którymi 4 Jeneralów, oraz 15 dział. Meksykanie twierdzą, że sam Santana dowodził pod Charbuses, ale za nadto wcześnie cofnął się z placu bitwy. Młodzież z Meksyku, po której sobie wiele obiecywano, uciekła prawie wszystka, nie dawszy ani jednego wystrzału. Doniesienia z Veracruz podają siłę Meksykanów pod Charbuses na 15 do 20,000, Amerykanów zaś na 6,000. Ostatni zdobyli więcej amunicji, niż Jeneral Scott wypotrzebował od czasu wejścia na ziemię Meksykańską. O Paredesie, od chwili wyjazdu jego z Veracruz, nie wie było słyszać to pewna, że go jeszcze w Meksyku nie było.

— Dz. Liverpool Albion donosi z Nowego Orleanu, że Prezydent z Honduras wydał odezwę, w której wzywa Środkową Amerykę do udzielenia pomocy Meksykom. Dwaj Jenerałowie z Gwatemali podobne wydali odezwy.

— Według doniesień z Valparaiso z d. 28 maja, zatargi zaszły pomiędzy Peru i Boliwią, przybierają coraz groźniejszy charakter. Wiadomości z Arequipa, nadane do Lima, donoszą już o rozpoczęciu kroków nieprzyjacielskich, albowiem Jeneral Ballivan napadł na miasto Yunguyo, które też przez niejakiego czasu zostało w posiadaniu wojsk boliwijskich. Kongress boliwijski miał wkrótce rozstrzygnąć kwestię względem wojny lub pokoju. Głównym przedmiotem sporu jest port Arica, który Bolivianie będą co bądź posiąść pragną. W południowych prowincjach Peru, uzbrojono na wszelki wypadek gwardię narodową.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ф. Гликсберга—Печ. позвол. 14-го Октября 1847 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. А. Мухинъ.